

heden paa Sagen. Det er selvfølgelig den højtærede Trafikminister, jeg i denne Henseende særlig henvender mig til. Jeg vil henstille til den højtærede Minister, om han ikke kunde tage Forholdet op til fornyet Overvejelse, saaledes at den vedkommende Mand maatte kunne faa en noget forhøjet Erstatning for det Grus, han afgiver. Jeg henstiller dette til den højtærede Minister og vil gerne høre en Udtalelse derom, idet jeg ellers forudsætter, at Ejeren vil henvende sig til Folketinget med et Andragende for at faa en Forhandling derom mellem Finansudvalget og Trafikministeren. Dette er jo for saa vidt overflødig, hvis Ministeren paa Forhaand vil give en Udtalelse om, at han vil være villig til at tage Forholdet op til Undersøgelse, eventuelt give Manden en lidt forhøjet Erstatning for det Grus, han har afgivet.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 13de Valgkreds har Ordet. (*Stemmer:* Han er her ikke!) — Folketingsmanden for Københavns 5te Valgkreds har Ordet. (*Stemmer:* Han er her ikke!) — Folketingsmanden for Thisted Amts 2den Valgkreds har forlangt Ordet for 3die Gang. Dertil udfordres Tingets Samtykke. Hvis ingen har noget at indvende derimod (Ophold), betragter jeg Samtykket som givet.

N. Andersen: Jeg skal, uagtet jeg har faaet Ordet frit, fatte mig ganske kort. Jeg har nogle enkelte Bemærkninger, jeg nødvendigvis maa gøre til enkelte Medlemmer, der have haft Ordet, siden jeg talte sidst, deriblandt ogsaa et Par Bemærkninger til et æret Medlem, som havde talt, da jeg talte sidst, nemlig det ærede Medlem for Holbæk Amts 1ste Valgkreds (Postmann). Dette ærede Medlem udtalte i sin Omtale af Højres Stilling til Forsvarssagen, at efter hans Skøn havde jeg nu givet den Forklaring deraf, at der efter Højres Opfattelse med Hensyn til Forsvarssagen ikke var andet tilbage at haabe paa end den højtærede Konseilspræsident; det, *han* kunde redde af Højres gamle Opfattelse, var det eneste, vi havde at bygge paa. Det ærede Medlem mente, at Højres Sag i denne Henseende var tabt, at det var umuligt for Højre at rejse denne Sag paa ny paa et sagligt Grundlag, og at man kunde intet mere fra den Side; han sagde: Højre er færdigt, der er ikke mere at stille op i den Henseende. Dertil vil jeg gerne sige, at det er ikke

rigtigt, og saaledes har jeg heller ikke udtalt mig. Jeg sagde paa Højres Vegne her, at saaledes som de politiske Forhold foreligge for Tiden, havde vi — dermed mener jeg Højre — egentlig ikke andet at holde os til end den ærede Konseilspræsident, idet jeg erkender, at den ærede Konseilspræsident og Forsvarsminister ikke som adskillige andre, dels af Regeringens og dels af Tingets Medlemmer, har gjort sig Umage for at bortfortolke sine Udtalelser i sin Programtale. Og jeg tilføjede, at for Øjeblikket var det det, Højre nærmest byggede sit Haab paa. Jeg har intet udtalt om, at Højre ikke mente at kunne føre den Sag videre, naar det brister, som vi nu tænke paa; men jeg holdt mig udelukkende til det, som er det mest nærliggende, nemlig den Situation, der foreligger under behørigt Hensyn til den nuværende Regering og det nuværende Flertal her i Tinget. Med den Sammensætning, Tinget har, og den Sammensætning, Regeringen har, er det min Overbevisning, at Højre kan ikke for Øjeblikket gøre andet end det, vi gøre. Vi sætte vor Lid til, at der saavel indenfor Regeringen som indenfor det meget ærede Flertal her i Tinget er tilstrækkelig Fædrelandskærlighed til at gøre det bedste sammen med os for at føre den Sag til en lykkelig Afslutning.

Da jeg sidst havde Ordet, spurgte jeg det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds (Bluhme), om det ærede Medlem kunde sige mig noget om — han er jo gammel Soldat —, hvorledes man skulde bære sig ad med at forsvare vort Lands Selvstændighed, naar København først var i en fremmed Magts Vold. Jeg takker det ærede Medlem for Svaret, det er sikkert aabent og ærligt. Det ærede Medlem sagde: Som København nu er, til en vis Grad en Fæstning, vil det være ganske umuligt for vort Land, for Hær og Flaade at forsvare vor Selvstændighed, naar København er i en fremmed Magts Vold. (*Bluhme:* Som Fæstning!) Det siger jeg ogsaa: saaledes som København nu er, København er jo en Slags Fæstning. Derimod mener det ærede Medlem, at hvis København er en aaben By, forandres Forholdet fuldstændig. Jeg forstaar ikke dette, men jeg har heller slet ikke Lyst til at komme videre ind paa det, for jeg tror, det er ørkesløst at undersøge dette Forhold.

Det ærede Medlem sagde ogsaa i sit Foredrag, at det paalaa egentlig dem, der havde paabegyndt Fæstningen, at paavise